

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ 66/2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
(ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή του Πρωτοδικείου [redacted] η οποία ορίστηκε με πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών Κατερίνης, παρουσία και της Γραμματέως [redacted]

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του τη 19^η Σεπτεμβρίου 2024 για να δικάσει την υπόθεση:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗ ΕΥΘΥΝΗΣ» και διακριτικό τίτλο «ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ», με ΑΦΜ 999538617, που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (οδ. Χ. Σαμπάγ- Σ. Χουρί αρ. 3) κι εκπροσωπείται νόμιμα, του οποίου η πληρεξούσια δικηγόρος [redacted]

[redacted] προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις (άρθρα 237§1 εδ. α' ΚΠολΔ) και δεν παραστάθηκε κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία [redacted] που εδρεύει στην [redacted] όπως νομίμως εκπροσωπείται, η οποία δεν προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 12.10.2023 αγωγή, η οποία κατατέθηκε νόμιμα την 17^η.10.2023 στη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου Κατερίνης και καταχωρήθηκε με αυξ. αριθμ. καταθέσεως 129/2023 για όσους λόγους αναφέρονται σ' αυτήν. Η ενάγουσα προκατέθεσε προτάσεις εμπροθέσμως τη 12^η.02.2024 διά της πληρεξούσιας, δυνάμει της από 05.02.2024 δικαστικής

πληρεξουσιότητας, δικηγόρου Θεσσαλονίκης ενώ η εναγόμενη δεν κατέθεσε προτάσεις. Μετά το κλείσιμο του φακέλου, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 131/29.04.2024 πράξη της Διευθύνουσας του Ειρηνοδικείου Κατερίνης, με την οποία ορίστηκε δικαστής και δικάσιμος για τη συζήτηση της αγωγής η 17^η.09.2024. Ακολούθως, με την υπ' αριθμ. 149/2024 πράξης της Διευθύνουσας το Πρωτοδικείο Κατερίνης, η ανωτέρω υπόθεση αποσύρθηκε από το πινάκιο της παραπάνω δικάσιμου λόγω κατάργησης των Ειρηνοδικείων της χώρας από τη 16^η.09.2024, δυνάμει των διατάξεων του Ν. 5801/2024 και επαναπροσδιορίσθηκε οίκοθεν στη δικάσιμο της που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας στο ακροατήριο του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κατερίνης και η υπόθεση εγγράφηκε στο πινάκιο. Η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά που είχε στο σχετικό πινάκιο και συζητήθηκε χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων των διαδίκων κατ' άρθρο 237 παρ.4 του ΚΠολΔ.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Από την υπ' αριθμ. 2835Ζ/07.11.2023 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης που μετ' επικλήσεως προσκομίζει το ενάγον νομικό πρόσωπο, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπ' αριθμ. 129/2023εκθ. κατάθεσης δικογράφου αγωγής και της από 17.10.2023 πράξης της Γραμματέως του Ειρηνοδικείου Κατερίνης με σημείωση των νόμιμων προθεσμιών για την κατάθεση προτάσεων και προσθήκης - αντίκρουσης, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην εναγόμενη. Ακολούθως η υπόθεση εγγράφηκε στο πινάκιο από τη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου Κατερίνης για τη δικάσιμο της 17^{ης}.09.2024, στο ακροατήριο του Ειρηνοδικείου Κατερίνης, εγγραφή που ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων (αρθ. 237 παρ. 4 ΚΠολΔ). Στη συνέχεια, με την υπ' αριθμ. 149/2024 πράξη της Διευθύνουσας το Πρωτοδικείο Κατερίνης, η ανωτέρω υπόθεση αποσύρθηκε από το πινάκιο της παραπάνω δικάσιμου λόγω κατάργησης των Ειρηνοδικείων της χώρας από τη 16^η.09.2024, δυνάμει των διατάξεων του Ν. 5801/2024, επαναπροσδιορίσθηκε οίκοθεν στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας στο ακροατήριο του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κατερίνης και εγγράφηκε στο πινάκιο για την ανωτέρω ορισθείσα δικάσιμο, εγγραφή που ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Πλην όμως, η τελευταία, όπως προκύπτει από την επισκόπηση του φακέλου της δικογραφίας, δεν κατέθεσε προτάσεις, η

κατάθεση των οποίων, όμως, είναι υποχρεωτική κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία (άρθρο 115 παρ. 3 ΚΠολΔ) και συνεπώς, κατά την ως άνω αναφερόμενη και ορισθείσα (μετά το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας) δικάσιμο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου, δε συμμετείχε στη δίκη. Συνεπώς, πρέπει η εναγόμενη να δικάσθει ερήμην, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 271 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με το άρθρο 237 παρ. 1, 3 και 4 ΚΠολΔ (όπως ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο ν. 4335/2015).

Με την υπό κρίση αγωγή, ο ενάγων οργανισμός εκθέτει ότι λειτουργεί ως οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δυνάμει της υπ' αριθμ. 2170/2003 απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και την προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων επί των μουσικών έργων των μελών του, ήτοι συνθετών, στιχουργών, εκδοτών/υποεκδοτών μουσικών έργων και εν γένει δικαιούχων, μεταξύ δε των αρμοδιοτήτων του περιλαμβάνονται η διαχείριση του περιουσιακού δικαιώματος των ανωτέρω, η κατάρτιση συμβάσεων με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, ο καθορισμός και η είσπραξη από τους χρήστες της αμοιβής (όπως αυτή διαμορφώνεται και καθορίζεται από τον νόμο) και στη συνέχεια διανομή της στους δικαιούχους. Ότι, ειδικότερα ο ενάγων έχει την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων των πνευματικών δημιουργών Ελλήνων δικαιούχων, για τα οποία δηλώνει εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σε αυτόν οι σχετικές εξουσίες και ότι, ως ο πλέον αντιπροσωπευτικός στην ελληνική επικράτεια οργανισμός συλλογικής διαχείρισης των ως άνω κατηγοριών, έχει συνάψει με τους αναφερόμενους στην αγωγή αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συμβάσεις αμοιβαίας εκπροσώπησης, δυνάμει των οποίων έχουν ανατεθεί σε αυτόν η προστασία και η διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας των μελών τους, αλλοδαπών δικαιούχων για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή, βάσει των σχετικών διατάξεων του Ν. 4481/2017. Ότι η εναγόμενη εταιρία, που έχει τη διαχείριση, εκμετάλλευση και κατά νόμον ευθύνη λειτουργίας της επιχείρησης υγειονομικού ενδιαφέροντος (καφέ - μπαρ) με τον διακριτικό τίτλο [redacted] με εμβαδό 80 τ.μ. περίπου και ετήσια λειτουργία, από 01.01.2018 τουλάχιστον, συστηματικά και επί καθημερινής βάσεως, προέβαινε μέσω των νομίμων εκπροσώπων, διευθυντών, υπαλλήλων και εν γένει προστηθέντων της, σε δημόσια εκτέλεση στην

επιχείρησή της μουσικών έργων του μουσικού ρεπερτορίου του, αναπαράγοντας τη μουσική με χρήση φυσικού προσώπου, χωρίς να έχει την προβλεπόμενη εκ του νόμου άδεια δημόσιας εκτέλεσης. Ότι, συγκεκριμένα, καίτοι είχαν παραδοθεί στην εναγόμενη τα αναφερόμενα στην αγωγή απογραφικά - ενημερωτικά δελτία, διά των οποίων την ενημέρωσε για την υποχρέωση λήψης άδειας δημόσιας εκτέλεσης από το ενάγον νομικό πρόσωπο και το ύψος των καταβλητέων πνευματικών δικαιωμάτων και είχαν αποσταλεί σε αυτή οι αναφερόμενες στην αγωγή επιστολές του τμήματος δημόσιας εκτέλεσης του οργανισμού, τη 04^η.08.2023 μεταξύ των ωρών 14:40 και 15:15 μ.μ., έλαβε χώρα στο ως άνω κατάστημα του δημόσια εκτέλεση των ενδεικτικώς αναφερόμενων στην αγωγή μουσικών έργων και τραγουδιών του ρεπερτορίου που ο ενάγων οργανισμός διαχειρίζεται και εκπροσωπεί, χωρίς την εκ του νόμου απαιτούμενη προηγούμενη έγγραφη άδεια του. Ότι η εναγόμενη ουδέποτε κατέβαλε οποιοδήποτε αντάλλαγμα για τη χρήση του ρεπερτορίου του ενάγοντος, συνεχίζοντας αδιαλείπτως την εν γνώσει της παράνομη, υπαίτια και άνευ αδείας του ενάγοντος, δημόσια εκτέλεση των προστατευόμενων από αυτόν μουσικών έργων κατά το ως άνω χρονικό διάστημα. Ότι το ενάγον νομικό πρόσωπο όχλησε εκ νέου την εναγόμενη απευθύνοντας σε αυτή την αναφερόμενη στην αγωγή από 17.08.2023 επιστολή με την οποία της γνωστοποίησε τις έννομες συνέπειες από την παράλειψη λήψεως αδείας δημόσιας εκτέλεσης και την κάλεσε να τακτοποιήσει την οφειλή της, πλην όμως η τελευταία δεν παρουσίασε καμία πρόθεση συνεργασίας και εξακολούθησε να προβαίνει στην άνευ αδειοδοτήσεως χρήση του ρεπερτορίου του ενάγοντος. Ότι με βάση το καταρτισθέν αμοιβολόγιο του ενάγοντος για τη δημόσια εκτέλεση και παρουσίαση στο κοινό του ρεπερτορίου του, το οποίο γνωστοποιήθηκε στο κοινό, αφού έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του και έχει κοινοποιηθεί στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) κατά τις διατάξεις του Ν. 4481/2017, η αμοιβή για τα πνευματικά δικαιώματα ανέρχεται για τις επιχειρήσεις, όπως αυτή της εναγομένης, δηλαδή για επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος (καφέ - μπαρ), που προβαίνουν σε δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση φυσικού προσώπου (disc - jockey) για καταστήματα επιφάνειας 0 -100 τ.μ., για τα έτη 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 και 2023 στο ποσό των 70,00 ευρώ μηνιαίως, πλέον ΦΠΑ 24%. Κατόπιν τούτων, το ενάγον νομικό πρόσωπο ζητά να υποχρεωθεί η εναγόμενη να του καταβάλει : Α) ως αποζημίωση για την παράνομη και υπαίτια δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων του ρεπερτορίου που

εκπροσωπεί, η οποία αντιστοιχεί στο διπλάσιο της αμοιβής που κατά τον νόμο έπρεπε να καταβάλει η εναγόμενη, το ποσό των 10.416,00 ευρώ και ειδικότερα για το έτος 2018 το ποσό των 2.083,20 ευρώ, ήτοι 1.041,60 ευρώ, που αντιστοιχεί στο ποσό της αμοιβής μηνιαίως κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα (12 μήνες X 70,00 ευρώ = 840,00 ευρώ), συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ 24%, ποσού 201,60 ευρώ (840,00 + 201,60 = 1.041,60 ευρώ), υπολογιζόμενο στο διπλάσιο (1041,60 X 2 = 2.083,20 ευρώ), για το έτος 2019 το ποσό των 2.083,20 ευρώ, ήτοι 1.041,60 ευρώ, που αντιστοιχεί στο ποσό της αμοιβής μηνιαίως κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα (12 μήνες X 70,00 ευρώ = 840,00 ευρώ), συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ 24%, ποσού 201,60 ευρώ (840,00 + 201,60 = 1.041,60 ευρώ), υπολογιζόμενο στο διπλάσιο (1041,60 X 2 = 2.083,20 ευρώ), για το έτος 2020 και συγκεκριμένα για το χρονικό διάστημα από 01.01.2020 έως 29.02.2020 και από 01.06.2020 έως 31.10.2020 το ποσό των 1.215,20 ευρώ, ήτοι 607,60 ευρώ, που αντιστοιχεί στο ποσό της αμοιβής μηνιαίως κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα (7 μήνες X 70,00 ευρώ = 490,00 ευρώ), συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ 24%, ποσού 117,60 ευρώ (490,00 + 117,60 = 607,60 ευρώ), υπολογιζόμενο στο διπλάσιο (607,60 X 2 = 1.215,20 ευρώ), για το έτος 2021 και συγκεκριμένα για το χρονικό διάστημα από 01.06.2021 έως 31.08.2021 και από 01.10.2021 έως 31.10.2020 το ποσό των 1.041,60 ευρώ, ήτοι το ποσό των 520,80 ευρώ που αντιστοιχεί στο ποσό της αμοιβής μηνιαίως κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα (6 μήνες X 70,00 ευρώ = 420,00 ευρώ), συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ 24%, ποσού 100,80 ευρώ (420,00 + 100,80 = 520,80 ευρώ), υπολογιζόμενο στο διπλάσιο (520,80 X 2 = 1.041,60 ευρώ), για το έτος 2022 και συγκεκριμένα για το χρονικό διάστημα από 01.02.2022 έως 31.12.2022, το ποσό των 1.909,60 ευρώ, ήτοι το ποσό των 954,80 ευρώ που αντιστοιχεί στο ποσό της αμοιβής μηνιαίως κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα (11 μήνες X 70,00 ευρώ = 770,00 ευρώ), συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ 24%, ποσού 184,80 ευρώ (770,00 + 184,80 = 954,80 ευρώ), υπολογιζόμενο στο διπλάσιο (954,80 X 2 = 1.909,60 ευρώ) και για το έτος 2023, το ποσό των 2.083,20 ευρώ, ήτοι 1.041,60 ευρώ, που αντιστοιχεί στο ποσό της αμοιβής μηνιαίως κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα (12 μήνες X 70,00 ευρώ = 840,00 ευρώ), συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ 24%, ποσού 201,60 ευρώ (840,00 + 201,60 = 1.041,60 ευρώ), υπολογιζόμενο στο διπλάσιο (1041,60 X 2 = 2.083,20 ευρώ) και Β) το ποσό των 3.720,00 ευρώ (3.000 πλέον ΦΠΑ 24% ποσού 720 ευρώ) ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη, εφόσον διά της

προεκτεθείσας παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς της εναγομένης προσβλήθηκε η καλή του φήμη, η πίστη, το όνομα και το κύρος του στις συναλλαγές ως οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συνολικά το ποσό των 14.136,00 ευρώ (10.416,00 + 3.720,00), με τον νόμιμο τόκο για την αντιστοιχούσα στο έτος 2018 αποζημίωση από 01.01.2018, για την αντιστοιχούσα στο έτος 2019 αποζημίωση από 01.01.2019, για την αντιστοιχούσα στο έτος 2020 αποζημίωση από 01.01.2020, για την αντιστοιχούσα στο έτος 2021 αποζημίωση από 01.06.2021, για την αντιστοιχούσα στο έτος 2022 αποζημίωση από 01.02.2022, για την αντιστοιχούσα στο έτος 2023 αποζημίωση από 01.01.2023 και για τη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης από την επίδοση της αγωγής, άλλως άπαντα τα κονδύλια νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση (πλην του κονδυλίου του ΦΠΑ επί εκάστου κονδυλίου αυτής το οποίο ζητείται νομιμοτόκως από την επομένη της ημερομηνίας εκδόσεως του φορολογικού στοιχείου – τιμολογίου για την είσπραξη των επιδικασθησομένων ποσών). Επικουρικά, σε περίπτωση απόρριψης της κύριας βάσης της αγωγής, το ενάγον νομικό πρόσωπο ζητά να καταδικαστεί η εναγόμενη να του καταβάλει το συνολικό ποσό των 5.208,00 ευρώ, που αντιστοιχεί στο ύψος της αμοιβής που δικαιούται αυτό να λάβει για τη δημόσια εκτέλεση του προστατευόμενου ρεπερτορίου του για τα έτη 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 και 2023, κατά τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού, καθώς η εναγόμενη κατέστη πλουσιότερη χωρίς νόμιμη αιτία, ο δε πλουτισμός σώζεται μέχρι σήμερα στην περιουσία της, νομιμοτόκως ως άνω. Τέλος, το ενάγον ζητά να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί η εναγόμενη στη δικαστική του δαπάνη την οποία υπολογίζει στο ποσό των 500,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Ν. 2121/1993.

Με το περιεχόμενο αυτό και τα αναφερόμενα αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρ. 14 και 22 ΚΠολΔ) για να συζητηθεί κατά τις διατάξεις της τακτικής διαδικασίας και είναι αρκούντως ορισμένη, πλην του αγωγικού αιτήματος περί επιδίκασης χρηματικής ικανοποίησης, ύψους 3.000,00 ευρώ πλέον ΦΠΑ 24%, λόγω ηθικής βλάβης, το οποίο κρίνεται απορριπτέο ως απαράδεκτο λόγω αοριστίας, καθώς το ενάγον νομικό πρόσωπο δεν εκθέτει τα αναγκαία για τη θεμελίωση του πραγματικά περιστατικά. Τούτο δε καθόσον η

ηθική βλάβη στα νομικά πρόσωπα δεν αναφέρεται, όπως στα φυσικά πρόσωπα, σε ενδιάθετο αίσθημα, αναγόμενο στον εσωτερικό κόσμο και κρινόμενο με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και λογικής, χωρίς αποδείξεις, αλλά σε μια συγκεκριμένη βλάβη, που έχει υλική υπόσταση και την οποία το αιτούμενο τη χρηματική ικανοποίηση νομικό πρόσωπο πρέπει πρωτίστως να επικαλεσθεί. Πλην όμως, το ενάγον επικαλείται γενικά ότι η ανωτέρω υπαίτια και παράνομη πράξη της εναγομένης, ήτοι η εκμετάλλευση και συγκεκριμένα η δημόσια εκτέλεση των προστατευόμενων από το ενάγον μουσικών έργων χωρίς την άδεια του, επέφερε προσβολή της πίστης, της υπόληψης, της φήμης, του κύρους του στις συναλλαγές ως οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας και του μέλλοντος του, ενόψει των συμβάσεων που έχει καταρτίσει με συγκεκριμένους πνευματικούς δημιουργούς και τους αντίστοιχους αλλοδαπούς φορείς, παραλείποντας να αναφέρει συγκεκριμένα στοιχεία σχετικά με την επιχειρηματική και περιουσιακή κατάστασή του, χωρίς την παρεμβολή της αδικοπραξίας και μετά από αυτή, ώστε να προκύπτει η διαφορά, η οποία συνιστά τη συγκεκριμένη βλάβη με υλική υπόσταση, που να δικαιολογεί τη χρηματική του ικανοποίηση (ΑΠ 1346/2000, ΕφΑθ 6645/2019, ΕφΑθ 2666/2021, ΜΠρΠατρ 68/2021, ΜΠρΠατρ 82/2023, ΕιρΑθ 2163/2024 [adhoc], δημοσιευμένες στην ΤΝΠ Νόμος). Κατά τα λοιπά η αγωγή τυγχάνει νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 12 παρ. 1, 13 παρ. 2, 63B και 65 του Ν. 2121/1993, των άρθρων 1, 2, 3, 6 και 7 του Ν. 4481/2017 και των άρθρων 297, 299, 330, 346, 914 ΑΚ, 907, 908 παρ. 1 δ' και 176 ΚΠολΔ, πλην του μέρους εκείνης που συμπεριλαμβάνει Φ.Π.Α. ποσοστού 24% στον υπολογισμό των αιτούμενων ποσών, ύψους 2.016,00 ευρώ, το οποίο είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο. Και τούτο διότι, αντικείμενο της αξίωσης κατά την κύρια βάση της αγωγής δεν είναι η αμοιβή για την παραχώρηση άδειας χρήσης από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων των προστατευόμενων από αυτόν έργων σε χρήστη δυνάμει σχετικής σύμβασης, η οποία πράγματι επιβαρύνεται με Φ.Π.Α., καθόσον πρόκειται για παροχή υπηρεσίας έναντι οικονομικού ανταλλάγματος δυνάμει ορισμένης έννομης σχέσης, δηλαδή από επαχθή αιτία κατά τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 8 παρ. 1α και 3 του ν. 2859/2000 «Κώδικας Φ.Π.Α.», αλλά η αποζημίωση για την παράνομη εκμετάλλευση έργων πνευματικής ιδιοκτησίας λόγω έλλειψης σχετικής άδειας, για τον υπολογισμό του ελάχιστου ορίου της οποίας η συνήθως καταβαλλόμενη αμοιβή τίθεται κατ' άρθρο 65 παρ. 2 του ν.

2121/1993 διαζευκτικά με την νόμιμη αμοιβή ως βάση αναφοράς, νοούμενης ως τέτοιας της αξίας της, χωρίς Φ.Π.Α., προϋπόθεση για την επιβολή του οποίου κατά τις προαναφερθείσες διατάξεις του «Κώδικα Φ.Π.Α.» αποτελεί η συναλλαγή μεταξύ των μερών που στην προκειμένη περίπτωση προδήλως απουσιάζει (ad hoc ΕιρΗρακλ 767/2024, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ με παραπομπές σε ΕιρΑθ 632/2024 αδημ., σχετ. ΕφΘεσσ 690/2018 στην ιστοσελίδα του Ο.Π.Ι. <https://opi.gr/vivliothiki/nomologia/politika-dikastiria>). Επίσης, μη νόμιμα και γι' αυτό απορριπτέα τυγχάνουν τα παρεπόμενα αιτήματα για την καταβολή τόκων για χρονικό διάστημα προγενέστερο της επίδοσης της αγωγής, δοθέντος ότι το ενάγον δεν επικαλείται αντίστοιχη όχληση της εναγομένης για καταβολή των άνω ποσών στις αντίστοιχες ημερομηνίες, ούτε συνάγεται δήλη ημέρα καταβολής τους, έτσι ώστε η εναγόμενη να έχει καταστεί υπερήμερη και να δικαιολογείται η επιδίκαση τόκων υπερημερίας και περί δικαστικών εξόδων με αντικείμενο την επιδίκασή τους πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., καθώς η αξίωση για τη δικαστική δαπάνη, ως ουσιαστικού δικαίου, προκύπτουσα από το δικαστικό συνάλλαγμα και εμπεριέχουσα ποσά καταβαλλόμενα στο Δημόσιο έναντι τελών, φόρων κλπ. και ποσά που καταβάλλονται εξωδίκως ως αμοιβές σε δικηγόρους, δικαστικούς επιμελητές, πραγματογνώμονες, μάρτυρες κλπ., οφείλεται (κατά κανόνα) από τον ηττηθέντα στο νικήσαντα διάδικο και δεν έγκειται σε αμοιβή για υπηρεσία παρασχεθείσα στον τελευταίο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, ώστε να συντρέχει υποχρέωση υπολογισμού επ' αυτής και απόδοσης Φ.Π.Α. (βλ. αρ. 176 και 189 ΚΠολΔ, την ΠΟΛ. 1100/24.6.2010 - ΦΕΚ 58 Α' /2010 και τις προαναφερόμενες διατάξεις του Ν. 2859/2009 περί Κώδικα Φ.Π.Α., Ιδίως δε αυτή του αρ. 22 παρ. 1) (ΜΠρ Κατ 107/2024, αδημ). Πρέπει, επομένως, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε ορισμένη και νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα δεδομένου ότι έχει καταβληθεί το ανάλογο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. το με κωδικό 648947267954 0805 0002 ηλεκτρονικό παράβολο και την από 09.02.2024 απόδειξη εξόφλησης της Τράπεζας Alpha Bank), ενώ για το παραδεκτό της συζήτησης της υπό κρίση αγωγής προσκομίστηκε το ενημερωτικό έντυπο του αρθ. 3 παρ. 2 Ν. 4640/2019 περί δυνατότητας διαμεσολάβησης.

Κατά της αγωγής δεν υφίσταται ένσταση που να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως και για τα γεγονότα που αναφέρονται στο δικόγραφο της επιτρέπεται η ομολογία. Επομένως, εφόσον η εναγόμενη ερημοδικεί, αποδεικνύονται πλήρως οι

πραγματικοί ισχυρισμοί που περιέχονται στο δικόγραφο, δεδομένου ότι θεωρούνται ως ομολογημένοι εκ μέρους της (άρθρα 271 παρ. 3 και 352 παρ. 1 του ΚΠολΔ) και συνεπώς πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η υπό κρίση αγωγή και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, κατά την κύρια βάση της, παρελκούσης της έρευνας της επικουρικής βάσης και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στο ενάγον νομικό πρόσωπο το συνολικό ποσό των 8.400,00 ευρώ ως αποζημίωση κατά το άρθρ. 65 παρ. 2 του ν. 2121/1993, που ισούται με το διπλάσιο των πνευματικών δικαιωμάτων που όφειλε η εναγόμενη να καταβάλει για τα έτη 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 και 2023 και συγκεκριμένα το ποσό των 1.680,00 ευρώ (840,00 X 2) για το έτος 2018, 1.680,00 ευρώ (840,00 X 2) για το έτος 2019, 980,00 ευρώ (490 X 2) για το έτος 2020, 840,00 ευρώ (420,00 X 2) για το έτος 2021, 1.540,00 ευρώ (770,00 X 2) για το έτος 2022 και 1.680,00 ευρώ (840,00 X 2) για το έτος 2023, νομιμοτόκως από την επόμενη ημέρα της επίδοσης της αγωγής στην εναγόμενη και μέχρι την πλήρη εξόφληση. Επιπλέον, η απόφαση πρέπει να κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή, διότι συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι προς τούτο και η καθυστέρηση στην εκτέλεση θα προκαλέσει σημαντική βλάβη στο ενάγον που νίκησε, δοθέντος μάλιστα ότι η απόφαση στηρίχθηκε σε δικαστική ομολογία (άρθρα 907 και 908 §1 περ. α και δ ΚΠολΔ). Επίσης, για την περίπτωση που η εναγόμενη θα ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας κατά της παρούσας, πρέπει να οριστεί το παράβολο αυτής (αρθρ. 501, 502 παρ. 1, 505 παρ. 2 ΚΠολΔ). Τέλος, μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος θα πρέπει να επιβληθούν εις βάρος της εναγομένης, κατόπιν υποβολής σχετικού προς επιδίκασή τους αίτημα, αναλόγως με την έκταση της ήττας της σύμφωνα με τα άρθρα 176, 178, 190 παρ.3 και 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της εναγόμενης.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ερημοδικίας στο ποσό των εκατόν πενήντα (150,00) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να καταβάλει στο ενάγον νομικό πρόσωπο το συνολικό ποσό των οχτώ χιλιάδων τετρακοσίων ευρώ (8.400,00 ευρώ), εντόκως από επίδοση της υπό κρίση αγωγής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση προσωρινώς εκτελεστή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγόμενη στα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων εξήντα ευρώ (360,00 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Κατερίνη την 31^η Μαρτίου 2025, στο ακροατήριο του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ